

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ НОВІКОВА ВОЛОДИМИРА ПАВЛОВИЧА

Обірвалося життя людини з великим серцем, видатного вченого, прекрасної людини, ім'я якого назавжди вписане в історію фармацевтичної технології та хімічного синтезу біологічно активних сполук у нашій країні та за кордоном – Новікова Володимира Павловича, доктора хімічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, завідувача кафедри технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології Національного університету «Львівська політехніка».

Новіков Володимир Павлович народився 14 жовтня 1958 р. у Львові. У 1980 р. закінчив Львівський політехнічний інститут за спеціальністю «Технологія барвників та проміжних продуктів». У 1984 р. захистив кандидатську дисертацію, в 1995 р. – докторську за спеціальністю «Органічна хімія». У 1996 р. отримав наукове звання професора. З 1995 р. до 2020 р. був завідувачем кафедри технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології Національного університету «Львівська політехніка». Коло його наукових інтересів складало пошук і розробка нових лікарських препаратів синтетичного, біотехнологічного та природного походження; синтез і дослідження хімічних і фізико-хімічних властивостей, а також біологічної активності нових біологічно активних сполук серед речовин хіноїдної структури, N-, S-, P-гетероциклічних похідних, естерів тіосульфокислот і біополімерів; тонкий органічний синтез; біологічний скринінг (антибактеріальна, фунгіцидна, рістрегулююча, антиоксидантна активність); квантово-хімічні розрахунки, математичний дизайн і оптимізація біотехнологічних процесів; фітохімія, якісний і кількісний аналіз рослинної сировини; розробка технологічних аспектів продуктів органічного синтезу і фармацевтичних препаратів; утилізація промислових відходів і військових боєприпасів; проблеми охорони навколишнього середовища, екології та біотехнології. Під керівництвом Володимира Новікова було захищено 25 кандидатських та 2 докторські дисертації. Автор і співавтор понад 1000 наукових робіт: 9 монографій, 300 статей у наукових журналах, у тому числі 145 статей у фахових виданнях, які входять до наукометричних баз Scopus та Web of Science, понад 550 тез на конференціях, 11 навчальних посібників і підручників, 30 патентів, 2 авторських свідоцтва, 110 науково-методичних розробок. Започаткував та провів разом із

колективом кафедри 7 науково-практичних конференцій із залученням іноземних фахівців, у тому числі Нобелівських лауреатів Жан-Марі Лена і Роальда Хофмана. Був заступником голови науково-методичної комісії «Біотехнологія» МОН України, членом експертної ради Департаменту атестації кадрів МОН України, членом Наукової ради МОН України «Біологія, біотехнологія, харчування», членом спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій з фармацевтичних та хімічних наук, членом вчених рад Інституту хімії та хімічних технологій і Національного університету «Львівська політехніка», входив до складу редакційних колегій 6 наукових видань: «Журнал органічної та фармацевтичної хімії» (Національний фармацевтичний університет, м. Харків); «Фармацевтичний часопис» (Тернопільський національний медичний університет імені І. Я. Горбачевського); «Chemistry and Chemical Technology» (НУ «Львівська політехніка»); «Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка»; «Вісник НУ «Львівська політехніка»; журнал «ChemIn Technology» (Каунаський технологічний університет). За сумлінну і плідну працю на ниві науки нагороджений медаллю «За трудову відзнаку» (1986), подякою прем'єр-міністра України (2009), пам'ятною медаллю імені Юрія Рудавського (2018), почесними грамотами університету, титулований як «Soros Associate Professor» (1995), у 2015 році був відзначений Президентом України державною нагородою – почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України».

Він прожив яскраве і повне напруженої наукової та організаційної роботи життя. Його талановиті книги вже вписані в історію вітчизняної науки. Всі, хто знав Володимира Павловича, спілкувався з ним, назавжди збережуть вдячну пам'ять про нього. Ця світла людина ділилася розумом, чинила добро, любила красу і творила її, завжди була енергійною та веселою, вміла підтримати у важку мить. Він був щирим товаришем, який завжди радо приходив на допомогу в будь-яких ситуаціях. Його передчасна смерть – це непоправна втрата для рідних та близьких, колег, співробітників та студентів. Володимир Павлович залишиться в пам'яті видатним науковцем світового рівня, прекрасним педагогом і вчителем, світлою та чуйною людиною.

Колектив кафедри технології біологічно активних сполук, фармації та біотехнології Національного університету «Львівська політехніка»